

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

NYILT FÓRUM

Mottók:

„Legnagyobb cél pedig itt, e földi létben,
Ember lenni mindég, minden körülményben.”
/Arany János/

„Az igazat mondd, ne csak a valódit.”
/József Attila/

*

Jogi alaptétel:

A demokratikus jogállam intézményeinek és a demokratikus közéletet hivatásszerűen alakító politikusoknak a szabad bírálata, működésük, tevékenységük ellenőrzése és kritikája – legyen az akár rendkívül éles hangú vagy támadó – a társadalom tagjainak, az állampolgároknak, illetve a sajtónak olyan alapvető joga, amely a demokrácia lényegi eleme... (Idézet a véleménynyilvánítást és a sajtószabadságot is taglaló 7/2017. /III. 7./számú ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGI HATÁROZAT indoklásából.)

=====

NYUGODJ BÉKÉBEN KICSI FEKETE CICA!

A feleségem, Zsuzsa néhány hete találkozott először **Veled** a kis falu, Mátraballa központjában. Ő a családi bevásárlás végett járt arrafelé, s közben látta, hogy **Te** a járdán, meg néha az úttesten bandukoltál. Megszólított kedvesen, mire ráfigyeltél a kíváncsian csillogó barna szemekkel, sőt, a simogatását is bizalmasan elfogadtad. Az efféle jelenet többször megisméltódott az utóbbi időben. **Rólad** csak az egyik ottani ház lakójától lehetett annyit megtudni, hogy a pár hónapos korod ellenére gazdihoz nem tartozol, s a napi ellátásodról, szálláshelyedről csak alkalmilag történik gondoskodás Ennek ellenére nem merült fel családunkban, hogy kiválasztott támogatód leszünk, így hát egyszer sem hívtunk az otthonunkba, s nem mutattuk meg a zöld kerítésünket sem, melynek résein át könnyen bejöhettél volna hozzánk.

Majd pár nappal ezelőtt az történt a délelőtti órákban, hogy megjelentél az udvarukban, s miután észrevettünk, már nyitottuk is a házunk belsejébe vezető ajtót. Azonnal bejöttél a nappalinkba. Természetesen rögtön simogatni kezdtük az éjfekete színű, bársonyosan puha szőrödet-bundádat, s erre válaszul dorombolni kezdtél és szüntelenül dörgölözve jártad körül a lábunkat, miközben folyamatosan néztél bennünket. E helyzetből egyértelműen tükröződött, hogy jól érzed magad nálunk. Mi gyorsan megkínáltunk a rendelkezésünkre álló macskaeledek finom falatjaival, amelyeket jó étvággal elfogyasztottál. Természetesen gondoskodtunk ivóvízről is, azután kialakítottunk részedre egy ágyikót, amely nagyobb méretű papírdobozba tett fekete párnából tevődött össze. Örömmel fogadtad eme gesztusunkat is, s hívásunkra rögtön jöttél a kamránkba, ahol lepihenhettél, persze úgy, hogy az almot tartalmazó edény is melletted volt. Az első éjszakát csöndben átaludtad, reggel pedig örömmel, harsány dorombolással és lábunkhoz simulással fejeztél ki elégedettségedet. A kolbász- és szalonnadarabkákból álló reggelist elfogyasztása utáni alomtakarításkor az is

kiderült, hogy a biológiai szükségletedet az e célból elhelyezett tartályban végezted, ami az esetedben szobatisztaságot jelentett.

Az étkezés után persze újra nekivágtál a falusi sétádnak, ám több óra elteltével visszatértél, mondhatnám azt, hazajöttél. És következett az ismételt dorombolásod, meg az, hogy mi a finom szőrödet simogattuk, **Te** pedig mindezt viszonzásul, lábunkhoz nyomtad a kis testedet.

Összesen 10 napot töltöttél velünk, s ennyi idő alatt rájöttünk, példa nélküli a szeretetéhséged, s nagyon gyorsan feltalálod magad az olyan emberek között, akik megkülönböztetett odaadással bánnak **Veled**. Jóleső volt tapasztalni, hogy rövid időn belül megtanultad az odahazai közlekedést, azt, hogy a nappali szobából, a zárt folyosón, a konyhán és a toaletten át vezet az út az éjjeli hálólhelyedre, a kamrába. De arra is rájöttünk, a gazdik hívására gondolkodás nélkül jössz, sőt, futsz. És a játéknak is szívesen voltál részese, hiszen nagyokat ugrottál, amikor a madzagon lóगतott műegeret akartad megfogni.

A történetekhez tartozik azonban, hogy a nálunk tartott, **Tőled** jóval idősebb cirmos macskánk nem tudta könnyen feldolgozni a jelenlétedet, s az első találkozásotok heveny és kölcsönös morgásba, sőt, apró tettelegességbe is fordult, de később már jelentkeztek nálatok az egymás megbecsülésének békés jelei.

És akkor elkövetkezett az a bizonyos novemberi utolsó szerda, amikor kora reggel még kaptál egy kis simogatást a konyhán, ahol dorombolva ugrottál mellettem lévő székre, s onnan a térdemre, majd felemelkedtél, arcomhoz érintve a fejcskédet és lényegében megöleltél a két első lábaddal. Utána jött az általad imádott Whiskas eledel, majd kinyitottam az udvari ajtót, hogy megint tehessél egy kis sétát a községben. Ám láttam rajtad, hogy nincs kedved kimenni a szabadba, ekkor lementem a lépcsőnkön, s jöttél velem, egészen a földszint betonig, ahonnan még vissza akartál fordulni. Én azonban biztattalak, menjél, nézzél körül, ahol szoktál lenni napközben. Végül, többször rám nézve elindultál... Többé már nem találkoztunk!

Szerdán délben, este nagyon vártunk, hiába. Arra gondoltunk, valamelyik családnak szintén megtetszett a közvetlenséged, kellemes viselkedésed, s ott marasztalt vacsorára, meg éjszakára is. Ám másnap, csütörtökön sem volt hír **Rólad**. Érzéseink aggodalommal voltak telve.

Pénteken a feleségem újra a település központjában járt, amikor értesült a szörnyű esetről: **a helyi közúton, fényes nappal halálra gázolt egy gépkocsi, s az eltemetésedre már sor is került! Akik ismertek és a helyszínen voltak, könnyes szemmel nézték végig az elhantolásodat!**

Mindezek után nehéz megszólalni az érző szívű embernek. Talán azt mondhatnám el, hogy a 60 éves múltú ÚJSÁGÍRÓI pályafutásom során, beutazva az ország területének zömét, megtettem személyautóval több 10 ezernyi kilométert. Mindig a sofőr mellett ültem, tehát közösen figyeltük az előttünk lévő útszakaszt teljes szélességben, ahol jó látási viszonyok között még ez ugrándozó békát és az átfutó egeret, patkányt is megpillanthattuk. És ekkor lassítottunk, vagy kitérő manővert tettünk, következésképpen gázolásra sor sem kerülhetett volna.

És most mi van, a nagy demokráciaként titulált országunkban? Az autós gátlástalanul, közönyös módon átgázol egy fekete kismacskán, amelynek génjeiben-zsigereiben még nincs megerősödve a félelemérzet, sőt, az érkező zúgó gépet hallva esetleg arra gondol, abban is jó emberek találhatók, akiktől nem kell félni. Nos, a mindennapi élet erre rácáfol, mert igenis tartani kell a volán mögött lévő olyan személyektől, akik felelőtlenül, nemtörődöm módon, szinte bármilyen közlekedési és egyéb szabályra fittyet hányva száguldanak a közúton.

Egyébként a **közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 6. §-a** egyebek mellett ezt írja elő: **Járművel a forgalmi viszonyoknak megfelelően kell közlekedni.**

Nos, ha egy macska ballag a közúton, vagy annak közelében, akkor az a **forgalmi viszony** kategóriájába tartozó eset, amit annak megfelelően kell kezelnie a jármű vezetőjének, például a sebesség lassításával, vagy az ütközést-gázolást elkerülő kitéréssel. A szóban forgó mátraballai eset elkövetője ennek az előírásnak a betartását elmulasztotta! Nekem, mint átlag állampolgárnak e vonatkozásban nincs vizsgálati-intézkedési kötelezettségem, legfeljebb a drámai történetre felhívhatom az illetékesek figyelmét.

Ami tehetek, egy szeretetteljes üzenet az áldozatnak:

NYUGODJ BÉKÉBEN KICSI FEKETE CICA!

Mátraballa; 2021. november 27

VELKEI ÁRPÁD

Főszerkesztő

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA
a rendszerváltozás veszteseinek készülő
VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁGOT!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: **3247 Mátraballa, Fő út 113.**

Vezetékes telefon: **06-36/563-169**

Mobiltelefon: **06-20/394-6360; 06-30/415-6389**